bobo

Nr. 17
losse nummers f 1,30
België 21 F.

Kleutertje Knutsel
KLEURENBLOKJESSPEL

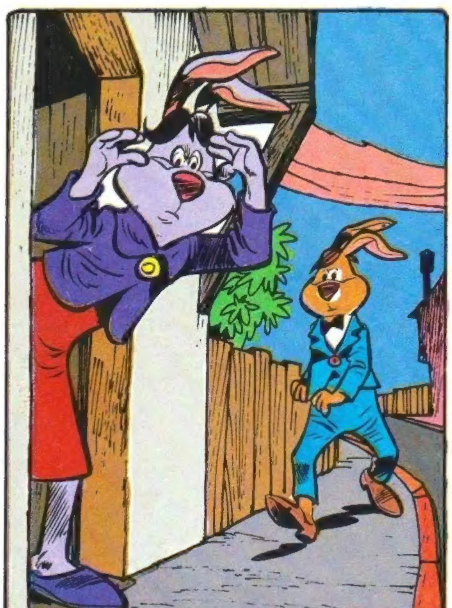
bobo

Tsjoek-Tsjoek is dol op treinen en nu rijdt er een échte stoomtrein! „Die moet ik zien!" denkt hij. Er zijn wel honderd mensen op het perron. Die hebben een kaartje voor een rit met de stoomtrein. Ze dringen zo erg dat Tsjoek-Tsjoek in de trein geduwd wordt. „Ik heb geen kaartje!" roept hij.

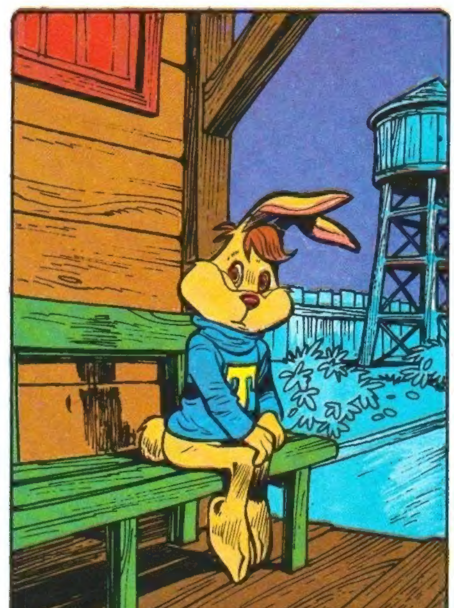
De trein is vertrokken. Tsjoek-Tsjoek zit er in zónder kaartje... Hij heeft warempel een plaats bij het raam en kan naar buiten kijken!

Tsjoek-Tsjoek komt niet eten! „Heb jij hem gezien?" vraagt moeder. „Hij is altijd om twaalf uur thuis!" Maar vader weet niet waar hij is!

En 's avonds komt Tsjoek-Tsjoek nóg niet. Vader en moeder zijn erg ongerust. „Het wordt al donker..." zucht moeder. „Zou hij bij Bobo zijn?"

Maar daar is Tsjoek-Tsjoek niet! Die zit op een vreemd station zonder kaartje en kan er niet af! „Hoe kom ik thuis!" denkt hij. Het wordt al zo laat..."

tsjoek-tsjoek is zoek!

„Ik heb Tsjoek-Tsjoek vanochtend gezien," zegt Krabbel. „Op het plein bij het station. Oom Slokop pakt de telefoon. „Met de politie? Er is hier een jongen zoek. Hij heet Tsjoek-Tsjoek omdat hij dol is op treinen. Kunt u eens kijken of hij met die stoomtrein is meegegaan?"

„Zozo, jongeman!" hoort Tsjoek-Tsjoek. De politie! Vást omdat hij geen kaartje heeft! Maar...: „Ik breng je gauw thuis," zegt de agent.

De politie heeft opgebeld dat Tsjoek-Tsjoek is gevonden! Nu staat iedereen op hem te wachten. Daar komt de bakker met een taart. „Die heb ik besteld!" zegt moeder. „Daar komen ze!" roept Bobo. „Is de politie boos?" vraagt Boemsi. Nee hoor. Maar Tsjoek-Tsjoek heeft onderweg wél een standje gekregen...

„Morgen ga IK met de trein!" zegt Boemsi. „Dan krijg IK taart." Papa zegt: „Als je dát doet, krijg jij op je broek!"

Jip en Janneke

Gymnastiek

verteld door Annie M. G. Schmidt

getekend door Fiep Westendorp

Jip en Janneke zijn naar gymnastiek geweest. Ze gaan iedere week. Er is daar een juffrouw. Een hele aardige juffrouw. En die zegt dan: En nu handjes omhoog. En dat doen ze dan.

En nu de handjes opzij, zegt de juffrouw. En dan doen ze de handjes opzij.

Er zijn nog meer kinderen. En ze doen allemaal hun handjes opzij. En hun handjes omhoog.
En ze gaan op hun rugjes liggen. Allemaal tegelijk.

En als het uurtje om is, dan doen ze nog een spelletje. In de kring. Jip en Janneke vinden het heerlijk.

En als ze thuis komen, vraagt moeder: Nou, hoe was het?

Fijn, zegt Jip. Kijk, we hebben zó gedaan. En hij doet het voor.

En zó, zegt Janneke. En ze strekt haar armen uit. En ze steekt haar been naar voren.

En nu doen Jip en Janneke gymnastiek. Thuis ook. Ze zwaaien en slaan met hun armpjes. En het gaat zo goed.

Pas op! zegt moeder.

Maar het is al te laat. Janneke slaat tegen de plant. En daar ligt de plant op de vloer. De pot is leeg en de plant ligt ernaast. En de aarde is eruit.

Dat heb je er nou van, bromt moeder, dat heb je nou van de gymnastiek.

Maar Janneke doet de aarde weer netjes in de pot. En de plant ook.

En nou naar buiten, zegt moeder. Daar mag je gymnastiek doen. Net zoveel als je wilt.

Jip en Janneke gaan de tuin in. En daar doen ze heel veel gymnastiek. En ze maken grote kunsten.

Want dat kunnen ze.

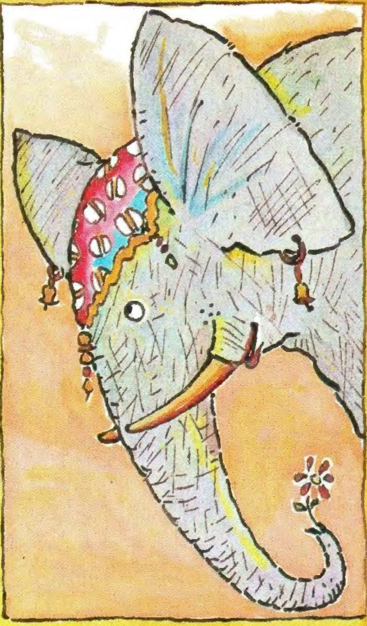

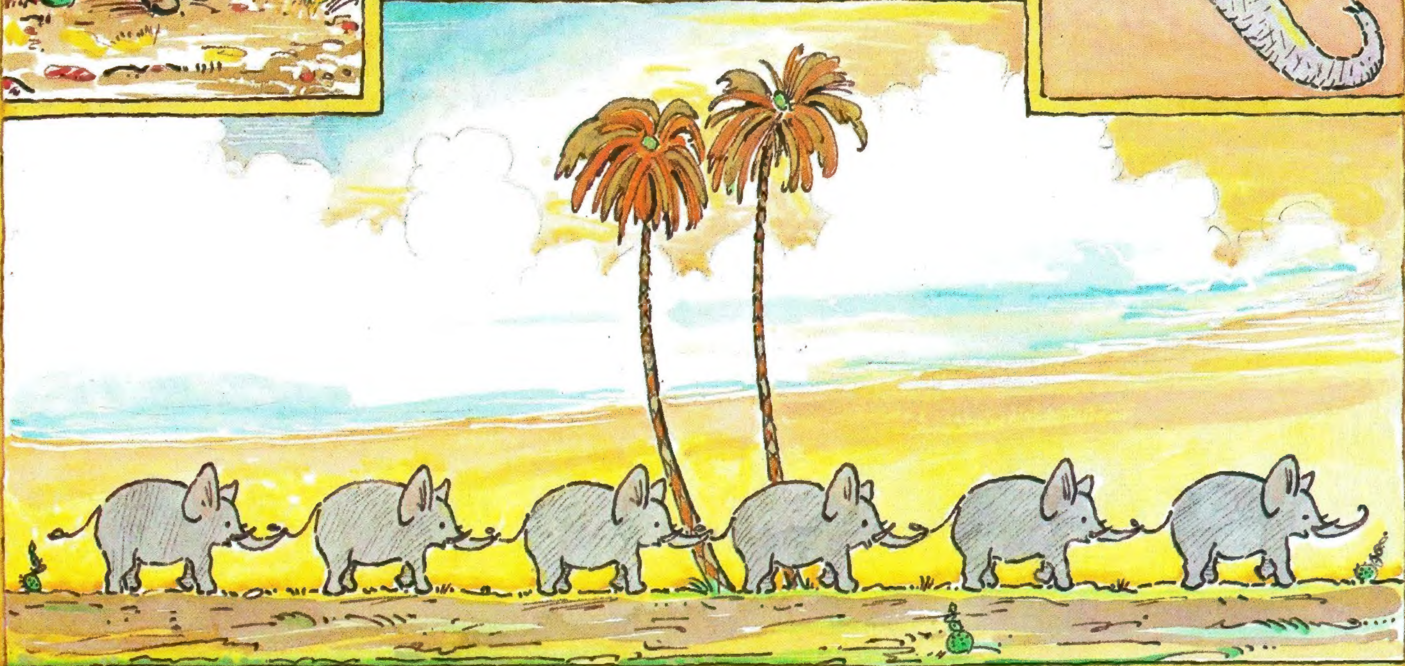
Tekst: Jacques Vriens Tekeningen: Ivo de Weerd

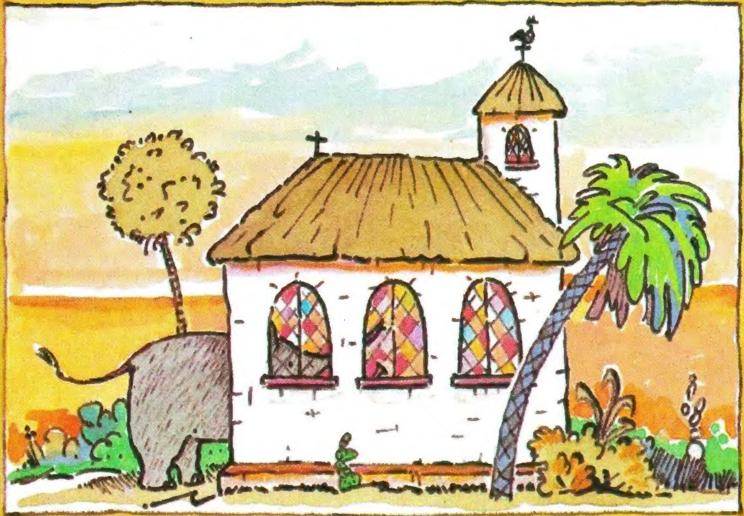

Vriendjesdier

Ik wil als vriend
een olifant.
We doen samen hele sterke dingen.
We duwen een auto om.
We stampen heel hard op de trap.
We spelen trompet in de kerk.
We drinken wel honderd liter water
en
we doen dan de grootste plas
van de wereld.

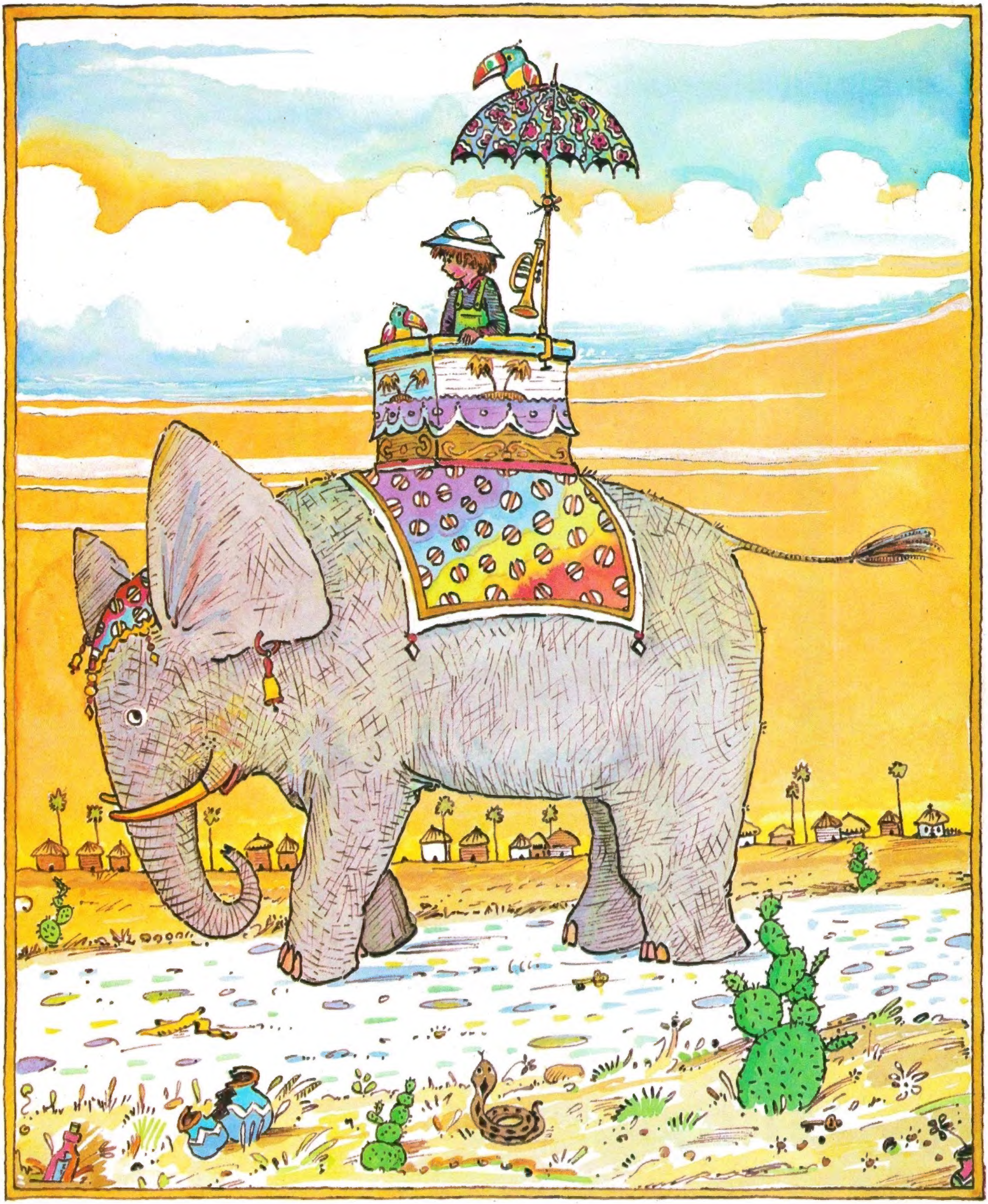

Toen we laatst door Afrika liepen
kwamen we een kudde olifanten tegen
die gezellig aan het slurven was.

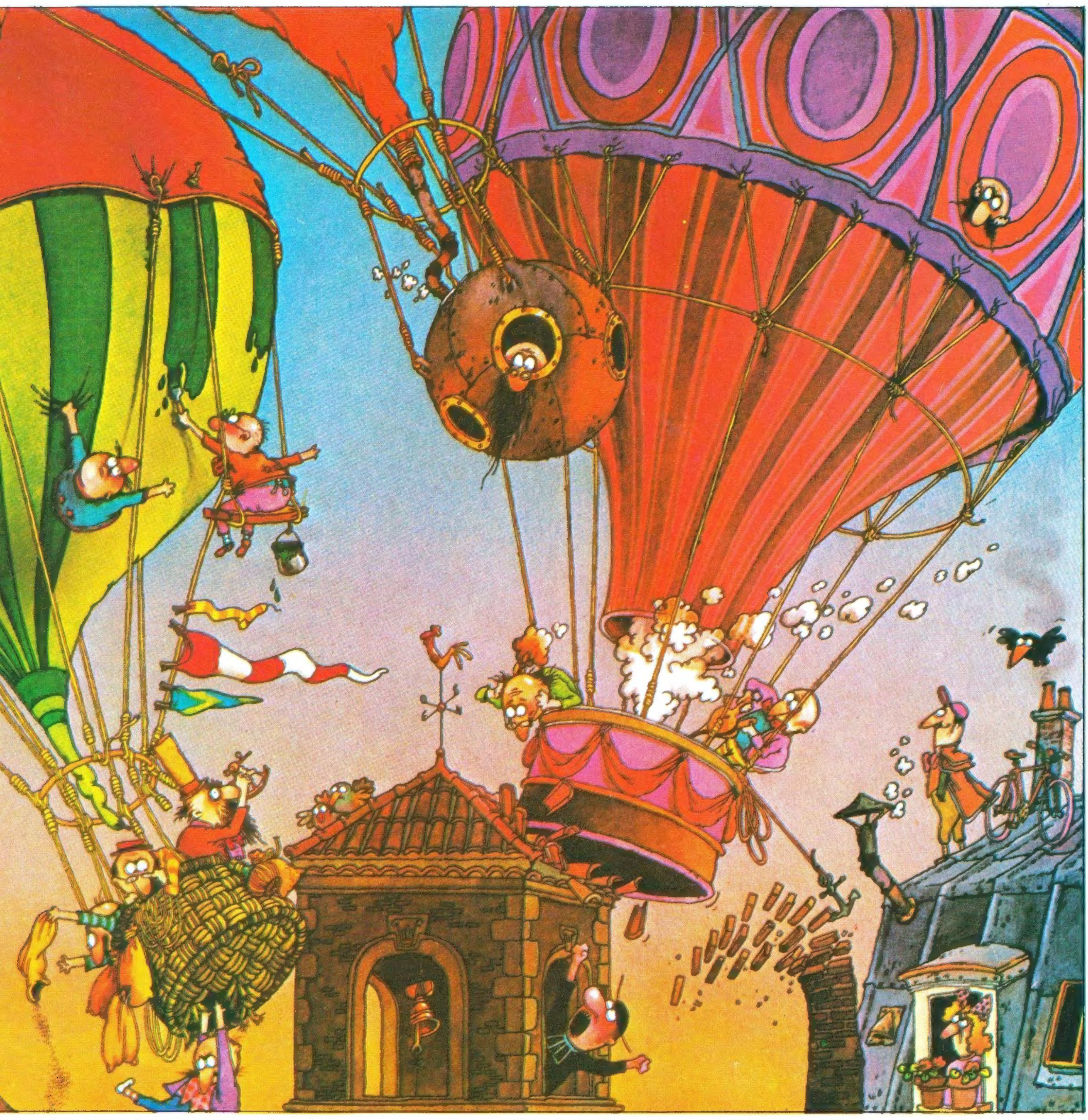

Als je nu niet ophoudt
krijg je een klap met mijn slurf.

Pppffffftttpppsssssstttpft

In het dorp wordt een ballonnen-wedstrijd gehouden. Opeens komt er een reuze windvlaag. En dan botsen de ballonnen tegen elkaar. Eentje landt er zomaar bovenop de kerktoren! Wat een gedoe! Een deftige dame wordt bij haar neus gepakt anders valt ze naar benee. Oei, oei hoe zal dit aflopen.

Tekst: Augusta van Stipriaan-Verburg
Tekening: Monica Maas

Peters' luilekkerland

Moeder is druk aan het koken. Ze maakt hele ingewikkelde sla, moeilijke sausjes bij het vlees en allerlei rare hapjes.
Er komen vrienden eten, daarom doet ze haar best.
„Vijf gram zout… twee eetlepels olie, tijm…," leest ze in het kookboek. „Zout en olie heb ik… maar tijm… eens kijken. Verdraaid, het is op. Wat vervelend! Petra moet maar even halen… Petra!"
Petra komt aanrennen. „Petra, hol jij even snel naar Peters, de kruidenier, voor tijm. Ik heb het heel dringend nodig."
Dat wil Petra wel.
„Heb je geld?" vraagt ze. „Ja… geld. O nee, dat hoeft niet. Peters schrijft het tegenwoordig op en dan betaal ik alle boodschappen in één keer. Ga maar gauw. Je moet een potje tijm hebben. Kun je dat onthouden? Of moet je een briefje?"
Nee, dat is niet nodig. Petra zal de hele weg tijm zeggen, dan kan het niet fout gaan.

Tijm… tijm… tijm… Wat raar, boodschappen doen zonder geld.
Tijm… tijm… tijm… Zo kun je de hele winkel leeg kopen zonder betalen…
Tijm… tijm.. tijm… Wel gemakkelijk… tijm… tijm…

Ze stapt de winkel in. Ze is meteen aan de beurt. „Tijm," zegt ze prompt, „en u moet het opschrijven."
„Dat klopt," weet Peters. „Moet je nog iets hebben?"
Petra kijkt naar de pot kauwgom die vlak voor haar neus staat.
Lekker, daar zal ze wat van nemen. Ze hoeft toch niet te betalen.
„Alleen nog een pakje kauwgom," zegt ze.
Meneer Peters pakt er een uit en geeft het aan Petra.
„Dank u wel," zegt Petra. „Dag." Kauwend gaat ze naar huis.

Als Petra de volgende dag uit school komt wipt ze even de kruidenierswinkel binnen. De kauwgom is op en ze heeft best trek in nog iets lekkers. Mevrouw Peters is bezig met een klant dus Petra heeft rustig de tijd om uit te kiezen wat ze hebben wil. Wel moeilijk, ze vindt eigenlijk alles lekker. Het lijkt hier wel Luilekkerland.
In ieder geval neemt ze weer kauwgom want die smaakte best. En een dropveter en een spekkie… o, en zoethout hebben ze ook… ja, daar neemt ze een paar stokjes van. En een mars…
De klant heeft mevrouw Peters betaald en nu mag Petra het zeggen.
‚Drie pakjes kauwgom, een dropveter, vijf zoethoutstokken, twee spekkies, een mars… of nee, twee marsen en een zakje zwart-op-wit," somt ze op.
„Tjongejonge, wat veel. Jullie hebben zeker feest thuis," raadt mevrouw Peters. Petra knikt. Gelukkig vraagt mevrouw Peters niet verder. Ze doet het snoep in een zak en legt die op de toonbank. „Drie gulden vijfenveertig Petra," zegt ze erbij.

„U moet het opschrijven van m'n moeder," legt Petra uit.
„Ook goed. Veel plezier. Dag Petra."

's Middags op school zit Petra lekker te snoepen.
Susanne ziet het. „Mag ik ook wat?" vraagt ze zacht. Ja hoor, ze krijgt een mars. Als het op is gaat Petra vanmiddag gewoon weer naar haar Luilekkerland om bij te halen.
Edwin en Marco zitten bij Petra en Susanne in het groepje. Zij lusten ook wel wat. Petra is niet gierig; ze krijgen allebei kauwgom van haar. Yvonne, die net langs loopt om haar tekening aan juf te laten zien, vraagt meteen of ze ook een pakje kauwgom mag hebben. „Nee," zegt Petra. „Jij krijgt niks want jij bent mijn vriendinnetje niet."
„Dan ga ik het tegen juf zeggen," dreigt Yvonne.
Oei, dat zou niet best zijn; juf wil niet dat je alleen in de klas zit te snoepen. Daarom geeft Petra haar maar gauw kauwgom.
Nu zitten er al vijf kinderen te kauwen in de klas.
Ze doen het allemaal erg voorzichtig, behalve Marco. Die vergeet even dat het niet mag en zit heerlijk bellen te blazen met z'n kauwgom.
„Marco, zit jij alleen te snoepen?" vraagt juf plotseling.
Marco schrikt ervan. „Nee juf, ik niet alleen. Ik kreeg het van Petra."
„Stommerd!" fluistert Petra boos. „Ik geef je nooit meer wat."
Juf loopt naar Petra toe. „Heb je nog meer?" vraagt ze.
Petra schudt haar hoofd. Ze hoopt maar dat juf niet in haar zakken kijkt. Natuurlijk doet juf dat nou net wel. Ze haalt de papiertjes van de marsen eruit, de zoethoutstokjes, een half pakje kauwgom en het zakje zwart-op-wit. Ze stopt alles in haar burola. „Na schooltijd blijven," zegt ze.

Petra loopt naar huis. Ze heeft juf precies moeten vertellen hoe ze aan het snoep kwam. Ze moet het van juf ook aan moeder vertellen, maar dat doet ze mooi niet!

Dat is ook niet nodig; moeder weet het al. Niet van juf hoor, van mevrouw Peters. Mevrouw Peters vroeg of er iemand jarig was omdat Petra zoveel snoep had gehaald. Moeder begreep al gauw welke streek Petra nu weer uitgehaald had.

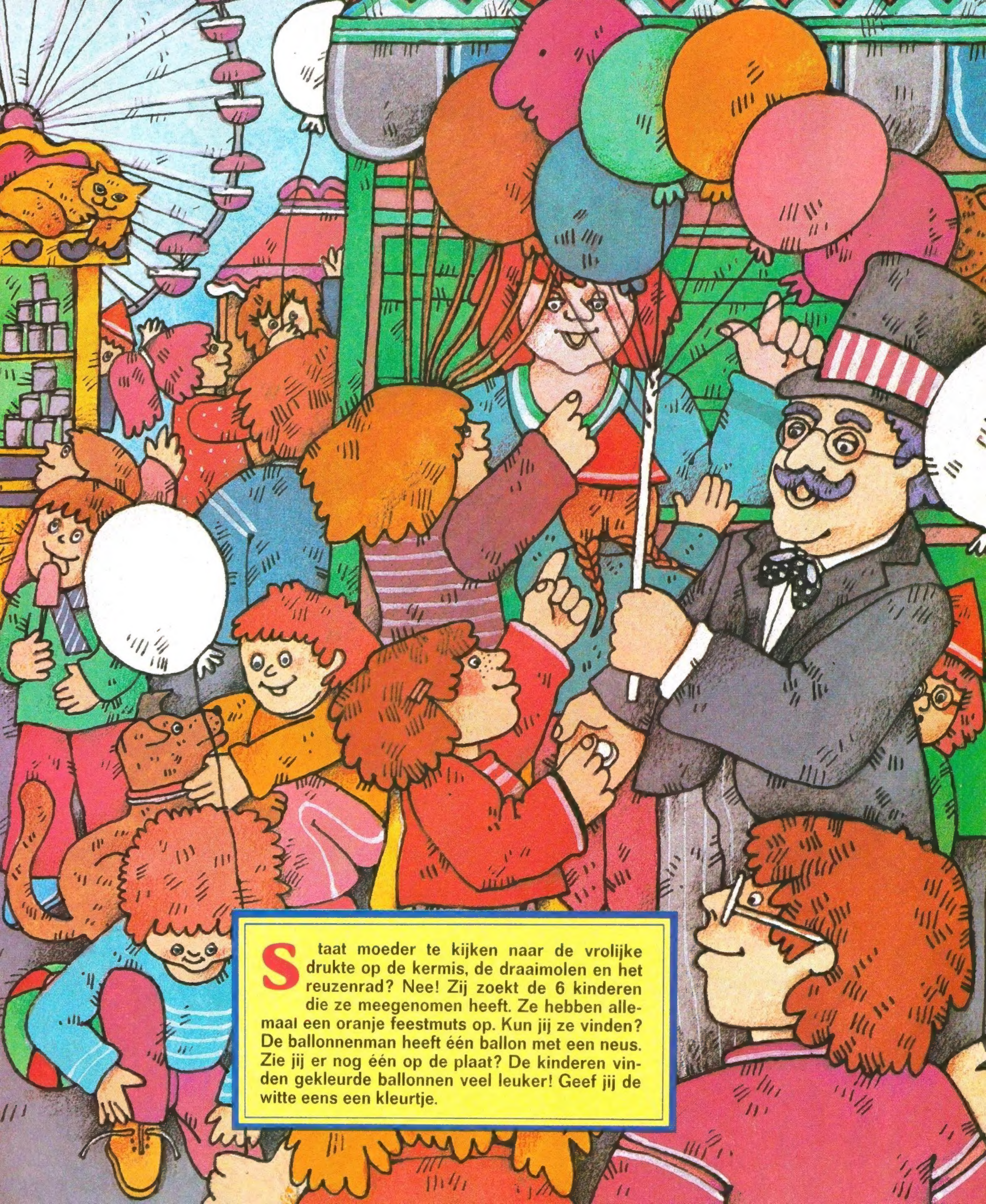
Mevrouw Peters mag haar nooit meer snoep meegeven.

„Was het lekker?" vraagt ze aan Petra als ze eindelijk uit school komt. Petra probeert net te doen of ze van niets weet, maar moeder kent haar Peutertje Pech. „Voor drie gulden vijfenveertig heb je versnoept. Dan heb je voor vier weken genoeg gehad," rekent ze uit. „Dus vier weken blijft de trommel dicht."
„Dat is niet eerlijk," roept Petra. „Juf heeft alles en ik heb ook heel veel weggegeven aan andere kinderen. Zelf heb ik haast niets gehad!"
„Dan hebben juf en die andere kinderen geluk en jij pech. Dat past wel bij je," vindt moeder. En daar blijft het bij

Ga je mee naar de kermis?

Tekening: Jean Cameron.

Staat moeder te kijken naar de vrolijke drukte op de kermis, de draaimolen en het reuzenrad? Nee! Zij zoekt de 6 kinderen die ze meegenomen heeft. Ze hebben allemaal een oranje feestmuts op. Kun jij ze vinden? De ballonnenman heeft één ballon met een neus. Zie jij er nog één op de plaat? De kinderen vinden gekleurde ballonnen veel leuker! Geef jij de witte eens een kleurtje.

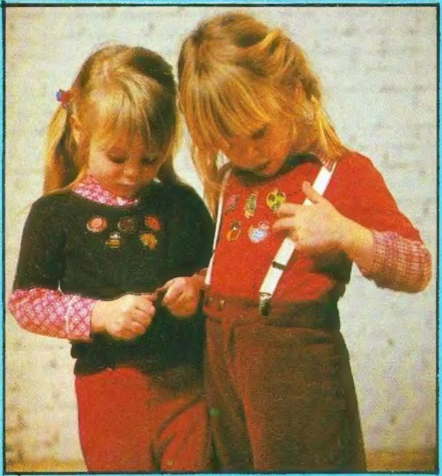
Hang de vlag uit

't Is vandaag feest in het dorp. Alleen de kippen zijn al op. En de kerkklok heeft nog geen zes uur geslagen. Zo vroeg is het. Daarom hangen er nog geen vlaggen buiten. Zou jij de mensen van dit dorpje willen verrassen? Teken dan allemaal mooie gekleurde vlaggen aan de vlaggestokken. Wat zullen ze opkijken!

Tekening: Ingrid Réuvert

beste ouders

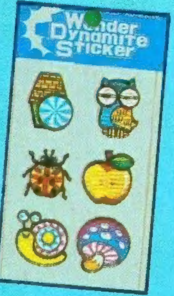

Feestelijke feestbril

Over een paar dagen is het koninginnedag. Dan wil uw kleuter er natuurlijk feestelijk uitzien! Met zo'n zelfgemaakte feestbril zal hij zeker succes hebben. Knip van stevig papier een bril en laat uw kleuter z'n eigen bril versieren met plakkertjes, glitter of met stukjes stof. Alles kan er voor gebruikt worden.

Plaatjes kijken op een t-shirt

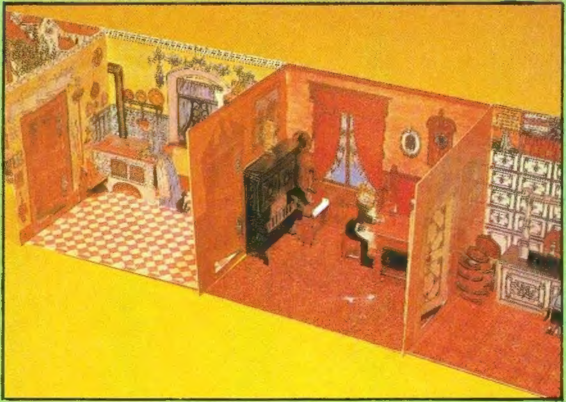

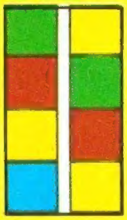
In de speelgoedzaak zijn plastic stickers te koop die u op een t-shirt kunt plakken. Zo wordt een oud t-shirt weer opgevrolijkt. Het leuke van deze stickers is, dat de voorstelling verandert als ze heen en weer bewogen worden. Een setje met zes stickers kost: f 1,50.

Boek met allemaal kamertjes

Dit poppenhuisboek van uitgeverij Ploegsma kan helemaal uitgevouwen worden. Er ontstaan dan verschillende kamertjes. De lengte van het poppenhuis is dan 1 meter en 30 centimeter.
De prijs van dit boek is f 22,50.

Kleurenblokjesspel

In Kleutertje Knutsel van deze week vindt u een leerzaam knutselspelletje waarmee verschillende kleur-combinaties gemaakt kunnen worden. Voor de wat oudere kleuters hebben we nog een extra moeilijke opdracht in petto: De blokjes zó neerzetten dat aan alle kanten vier verschillende kleuren op een rij liggen. Met een beetje hulp lukt het vast!

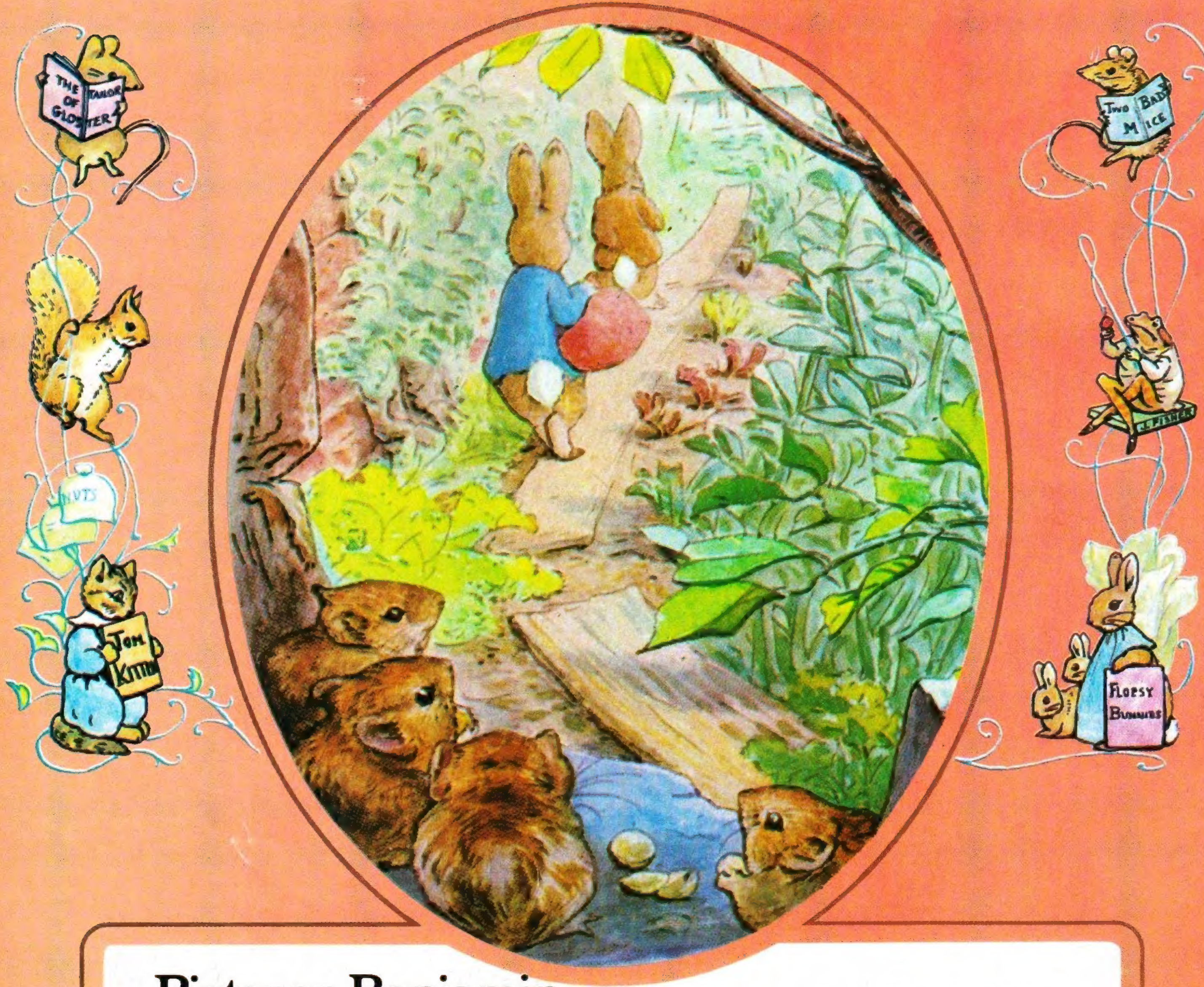
Volgende week in Kleutertje Knutsel het piep-kwak-knorspel

Het dierengeluidenspel, dat volgende week in Kleutertje Knutsel zit, is een aardig idee voor een verjaarspartijtje. Uw kleuter kan er natuurlijk ook samen met een vriendje mee spelen.

bobo **Nr. 17 - 27 april 1979**

Een uitgave van Oberon B.V., postbus 6003, 2001 HA Haarlem, telefoon 023-339040.
Abonnementsprijs: ƒ 1,15 per week of ƒ 14,95 per kwartaal (13 weken). Losse nummers: ƒ 1,30. België: prijs per nummer 21 Fr.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Bobo, antwoordnummer 374, 2000 VE Haarlem of bel 023-31 94 20.
Betalingswijze: Abonnees krijgen een stortingsacceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de bladenman ontvangt, kan de betaling ook contant met hem regelen.
Inlichtingen en klachten voor Postabonnees: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., Postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Inlichtingen en klachten voor abonnees via de bladenman/wederverkoper: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., postbus 6298, 2001 HG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Medianet B.V.
Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, telefoon 031-382380. Postrekening nr. 000.0083405.82. Prijs per nummer 21 Fr., Tevens verkrijgbaar bij uw weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.

Pieter en Benjamin

door Beatrix Potter

Benjamin Wollepluis had uien voor zijn tante uit de moestuin gehaald, een grote rode zakdoek vol. Pieter moest ze dragen, dan kon Benjamin hier en daar nog een blaadje sla oppeuzelen. Pieter had geen zin in sla. Hij at helemaal niets en zei dat hij liever naar huis wilde.
„Met al die uien kunnen we niet over de tuinmuur klimmen," zei Benjamin.
Hij nam het paadje dat langs de muur liep, naar het andere eind van de tuin. Zouden ze er zonder avonturen uit komen, uit die moestuin? Een paar muizen zaten kersepitten te kraken en gaven Pieter en Benjamin een grote knipoog.
„Wij zullen niet verklappen wat jullie gedaan hebben," zeiden ze.

Naverteld door Heleen Kernkamp-Biegel